

λεπήθηκε τους δυστυχείς... Όλοι γελούσαν δυνατά...

Σε λίγα δευτερόλεπτα άκούστηκε ένας παρόξενος κρότος μέσα στο πηγάδι... το κομμάτισμα των σωμάτων των ύπαιθρων άπ' τα μαγαζιά, έπειτα ένα παράλογο γέλιο και τίποτα πια...

Νομίζω τώρα πως είχε έρθει κ' η δική μου ή σειρά... Περίμενα κ' έγω να μουθώθην μια ζωισαία... Μά δεν έγινε έτσι...

Ο πυρροδεσπότης είχε σκεφτεί για μένα ένα άλλο, ένα χειρότερο μαυρίδιο...

Χορίς να πη λέξει πήγε και πήρε ένα μαζουά και μύτερό στιλέτο ποίτανι χωρισμένο σε μία μικρή ζούτση στον τοίχο, και διάταξε έπειτα τους άνδρους του να λίσσανε τη γείρα της κυρίας. Άφου έγινε κ' αυτό, έ πυρροδεσπότης της έβαλε στο χέρι το μαζουά και την διάταξε να μέ χτυπήσει μ' αυτό στην καρδιά...

Η γυναίκα δεν είχε τίποτα, Στέναζε μόνο μια στιγμή και μέ ζούταξε μ' ένα βλέμμα γεμάτο λύπη κ' άπειρησσία. Άπ' το βλέμμα που της έφριζε κατάλαβε, ή δυστυχής, πως την παρακάλεσα να μη διατάξει, για να τελειώσει μια ώρα γρηγορότερα αυτό το μαζουά...

Με κάποιο διαταγικό άκουμα και μέ τα μάτια γεμάτα δάκρυα, ή κυρία σήκωσε το μαζουά ψηλά...

Θέληρα τότε να φωνάξω, μά δεν μπορούσα. Η φωνή μου κόπηκε μέσα στο λαούγγι μου...

Η κυρία όμως δεν κατέβαζε το μαζουά μέ όρημ... Το χαμηλώς σημά-σιγά-τό είδα κ' άποράτη στο φως των δαυλίων ποίτανε γέφυμας-κ' άρχισε να το βυθίζει σιγά-σιγά στο στήθος μου...

Ένοιωθα το μύτερό σίδερο, κρύο σαν τον πάγο, να τριπιάη το κομμάτι μου. Τόνωνοθα να χώνεται στο στήθος μου άργά-άργά...

Όρα πολλή βάσταξε αυτό το μαζουά... Ένοιωθα το κρύο λεπιδά να προχωρή και βαθύτερα... Κ' έπειτα μου φάνηκε έξωρα σαν να σταμάτησε... Δεν ένοιωθα τίποτα πια...

Τρομαγμένος άνοιξα τα μάτια μου, που τότε κλείσει περιμένοντας το θάνατο...

Βρισκόμουν σ' ένα όμοια άσπρο δωμάτιο, κομψό και γεμάτο φως. Ήνοινα έπιλωμένον σ' ένα άσπρο βρεβιατίνα, κ' άκουγα μια ζωντανή άνδραχη φωνή, γλυκειά και ήσυχη...

Γέμισα τότε κ' είδα δίπλα μου έναν άνδρα που μέ μοσεί και μέ μικρή γλυκειά και σοβαρή, που τότε έλεγε σε μία νοσοκόμο, ποίτσε στο χέρι ένα θερμομέτρο. Ήνοινα σε μια κλινική...

Ένωθα τότε τι είχε συμβή. Μέ είχανε βρήη το ίδιο εκείνο βράδι δυό χωρικοί μέσα στον φρεσιμένο πύργο. Ήνοινα σε κακό γάλλ. Μ' έδρανε ο πικρός κ' είχα χάσει έντελώς τις αισθήσεις μου.

Ο πικρός μέ βασάνισε άρεχτό διάστημα. Τέλος, έπειτα από δυό ώρες, ο γιατρός μου έπε πως ήμουν έντελώς καλά και πως μπορούσα να έξεκαλωθώσθω την περιόδια μου.

Μία μέρα που τού έξιτοόρησα το παράδοξο και τόσο τρομακτικό όνειρο της βραδιάς εκείνης, ο γιατρός μου είπε, χωρίς να κινήση την κατάληξή του:

—Το όνειρο αυτό που μου διηγήθήκατε δεν είναι ένας κοινός έφιάλης. Είναι ένα όνειρο έξαιρετικά ένδιαφέρον από έπιστημονικής άπόψης, ένα πολύ σπάνιο ψυχικό φαινόμενο, μια σωστή άποκάλυψη... Έχω άσολογήη ποιά μέ τις ψυχικές έπιπτώσεις και θα σας πω μερικά πράγματα που θα σας φρεσύνε παράδοξα. Μά όταν μ' άκούσατε, θα καταλάβετε καλά την έκταξή μου...

Μάθετε λοιπόν ότι ο πάργος αυτός είχε κτισθή επί Ρωμαϊκών χρόνων. Αργότερα, το Μεσσιονα, είχε κρυφτή εκεί μέσα κάποια αρχαιήσισα Έλεονώρα του Τυλεόδη, που την κινηρούσε ο άνδρας της κ' ήθελε να τη σκοτώση. Στο τέλος μάλιστα την βρήκε και την σκοτώσε, εκεί μέσα, μη γινόντας το στιλέτο του στο λαυά της. Έτσι άναφέρεη ή παράδοξο...

Στη γνύστα, σαν σκοτεινιάση δεν πληθαίσει ναυγής σ' αυτό τον πύργο, γιατί οι παράδοξο κ' οι χωρικοί λένε πως βγαίνουν από μέσα φαντασμάτα...

—Κά για το παράδοξο όνειρό μου, τι φρονείτε; φώτιστα έκπληκτος το γιατρό.

—Δεν μπορώ βέβαια να το έξηγήσω τελείως, μ' άποκρίθησε. Άλλά φαίνεται πως μέσα στ' όνειρό σας βοηθήκατε σε μία άγρία σκηνή που συνέβη τότε, την καιρό που ζούσε άκόμα ή αρχαιήσισα Έλεονώρα. Φαίνεται μάλιστα πως παρασταθήκατε στη σκηνή που την έπαισε ο άνδρας της...

—Μά πως; είναι με άπορία... Άφου σ' αυτή τη σκηνή είχα κ' έγω έννεργον μέρος...

—Όλα δεν μπορούμε να τα έξηγήσουμε... Δεν μπορούμε να φτάσουμε και στις παραμικρότερες λεπτομέρειες. Το πιθανώτερο όμως είναι πως δραματισηκατε την σκηνή που είδε από του θανάτου του κάποιος άλλος, κ' αισθανθήκατε ό,τι αισθανθήκε αυτός τότε...

—Φρονείτε όηλαδή ότι έγινε σε μένα μια μεταβίβαση όμοιας, μια άναγέννησης μάλλον έντυπώσεως, έπειτα από τόσα και τόσα χρόνια; —Αυτό τουλάχιστο που φαίνεται το πιθανώτερο... HEINZ HELL.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΩΛΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

P. N.

Ένας ίδιουόφθαλμος τοπος κορμισού. Το ήθος της μελαγχολικό σε σημείο έπιφρεσισιά. Ή σιλουέτα της σαν μίσχος παρόμοιος λουλουδιού υπό έπισην λεπτότητος, άλλα τόσο σοκολατοειδής ως χρομία, ώστε να δίνη την έντύπωση της Μηνάδος. Έκτάκτως εύγενική και πολιτισμός ήλη υπό έπισην χωροσκήλης και στανίας έπιχωρικής. Άν και νεατή, άποφρεση τάς συνουσίας της και προτιμά μία παρτίδα εκούσης ή ένα ταξίδιο με μια σοβαρή σκέψη.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Συναγωνίζονται τα δύο παρά δυν' άλλος κοσμικά κέντρα και κάθε βράδι συγκεντρώνουν τις πλέον περιβλεπτες Άθρηαιες και Κηφισοπούσιες, που προσέρχονται κατά ποικιλίαις συνηθειές.

—Τελειώσας πολλές θαυμασιώδεις έξοδοτέρας για μία ώμοιστή ή έθια, της όποιος ή τουαίετες και τα κοσμήματα θ' άφύσιν έπισην. Ή μία τουαίετα διαδέχεται την άλλην, συνδυάζομενα με θαυμαστή φιλοκαλία με τα πολύτιμα κοσμήματα και τις άπορροφές άποφρεσισίας. Άπό τα πλέον έπισην σινεολα που έπιφανισθή ή άνωτέρω κυρία ήτο ένα σε τόσο βραν-ώ και περιέδραση και βραχίον άποφροσμηματικά από συσράγδια.

—Την παρελθούσα Παρασκευήν νεολαία παρά το κ. και τη κ. Άι. Δημητριάδη. Το πρόγραμμα ίδιότυπον, συμπεριλαμβόνες Βόλλευ-μαύλι και Τζιμ-Βιάντε, ήτοι διάφορα παγκυρία ταχυδρομολογηματικά, τα όποια καταδικασθόσαν τους παρεφθέντας.

—Ίδιαιτέρως έπιφανισθή ή δεξιοτεχνία της Δος Ντέλης Δημητριάδη και του κ. Άλεξ Σαναβή, οι όποιοι έξετέλεσαν τα πλέον τίσιολα γυναικάματα. Έπιρρολήσθησιν κορμιστάτος χορός.

—Μεταξύ των κεκλιμένων ή θωαίστερος κορμιστάσιες και τα πλέον σίχ φορεμάτα ήσαν Δον Νέγγη, Α. Νικολαΐδη με χαριτόνο φώρμα κίτρινο και όμοιογόρη φράνκο κιστόρι, ή Μις Άέλια Άλμάνη εκ Καΐρου, μία κορμιστάσις ήληντή με φώρμα έξισοτάμματα, ή Μις Άέλια Τσιτακισοπούλην σινεολα από σιελ χροία, ή Μις Γεωργιάδη θωαίετα μέ άσπρο.

—Η σαζόν της Δελλαγαράστας ήτέρο ποτε εύχάριστη και Σοφρά. Την 15ην Αύγουστου δεξιοσίσε εις την περισην έπισην του κ. και της κ. Τσιροπούλ. Ή μαγευτική βροδάτα στο φόντο ενός θαυμασιου κήπου ήπερλήρης από τους παρεφθέντας.

—Κατ' αυτές προκομίζεται μια Έπιφύφρησις, ή όποια θα παίζη εις την Δέσχη της Δελλαγαράστας, από την παρεφθούσαν έδα νεολαία. Έλπίση ότι παίζη και μονόκομηνη κομηντι, στην όποια θα λάθουν μέρος μία γνωστοτάτη κομηνή κυρία και μία Δεσποινίς. Το πρόγραμμα θα συμπεριλαμβανή χορούς φανταστικά από την Δα Α. Σ. και την κ. Μ. Α.

H MONTAIN

ΕΚΕΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ο κ. Ίωάννης Παύσης και ή Μις Ημελέστη Χορμισούη έτέλεσαν έν Μυροβή, την 15ην Αύγουστου, τους γάμους των. Έγκάρδια συγχαρητήρια. Π.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Άνεχώρησε διά Παρισίους ο κ. Ίωάννης Ίωαννίδης, κομιστής επί της όδοσ Νίκης 10, δια να παρακολουθήση την έκτα έξόλιση της μόδας των γυναικείων κομίσσεων.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ή εικών του σημερινού έξωφύλλου είναι έργο της Γερμανίδος ζωγράφου Μαρίας Μοίνς, φέρει δε τον τίτλο «Η Μυροβιά».

Η «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»
 ΠΟΥ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ
 Είναι έτελεως άνακαινισμένη, Πανηγυρική, με 36 σελίδες, με έργα Έλλήνων και ξένων λογιών, με άφθονη διαλεγμένη όλη και κρία νέα άναγνώσματα:
 Το αισθηματικώτατο ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΑΦΝΗ
 Η έρωτική ιστορία ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΡΓΟΥΝΔΙΑΣ
 Και το μυστηριώδες και δραματικόν ΑΙΜΑΤΩΜΕΝΟ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟ

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ό επί της όδοσ Παρισίων Έμποροράπτης έτεριων ένδυσματων κ. Ήρακλής Σελιώτης όπως δι-έλεθη εκ του Λογιστηριου μας προς έξόφωλην του λογαριασμού του.